

ע"פ 38910/11/16 - איגור דינקין נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עפ"ת 38910-11-16 דינקין(עציר) נ' מדינת ישראל
26 ינואר 2017

לפני כבוד השופטת נאוה בכור
המערער
איגור דינקין (עציר)

נגד
המשיבה
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המערער - עו"ד ד"ר ברק פרידמן

ב"כ המשיבה - עו"ד דודי ענבר

המערער הובא על ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

1. בפניי ערעור על גזר דינו של בימ"ש השלום לתעבורה בפתח תקווה (כב' השופטת שלזינגר שמאי), מיום 9.10.16, בגדרו נגזרו על המערער:

12 חודשי מאסר בפועל (שמניינו מיום 24.8.16);

הפעלת מאסר מותנה בן 8 חודשים מתיק פל"א 4210-08-13 - כשחודשיים במצטבר מאסר שהוטל, ויתרתו בחופף לו.

סך הכל הוטלו על המערער 14 חודשי מאסר בפועל.

10 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, שלא יעבור על העבירות שצוינו.

עמוד 1

פסילה בפועל למשך 10 שנים;

הפעלת פסילה על תנאי בת 5 חודשים (מהפל"א הנ"ל בחופף לפסילה שהוטלה);

פסילה על תנאי בת 6 חודשים למשך 3 שנים;

התחייבות בת 15,000 ₪ למשך 3 שנים.

2. יצוין כי גזר דינו של בימ"ש קמא באה לאחר הרשעתו של המערער בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא ביטוח, תוקף רישיון שפקע במרץ 09 (7.5 שנים).

3. ב"כ המערער מכוון ערעורו אך לעניין משך המאסר שהוטל על המערער, ומבקש לקצרו מטעמים שפורטו בהודעת הערעור, וכן מתייחס להחמרה שחלה במצב בריאותו של אביו (נתמך במסמכים רפואיים), וכן הליך שיקום שהחל בו המערער בתוך כתלי בית הסוהר (הוצג מסמך מיום 19.1.17 של קצין האסירים איתן אקריש על כי המערער נמצא בקבוצה חינוכית של "ניהול כעסים").

משכך, עותר ב"כ המערער, ולו לפני משורת הדין - להקל במידה מסוימת בעונש המאסר שהוטל על המערער.

4. ב"כ המשיבה מתנגד לבקשה תוך שהוא מופנה לגליון הרישום התעבורתי של המערער, המחזיק ברישיון נהיגה מאז 97, לחובתו 33 הרשעות קודמות לרבות של נהיגה בזמן פסילה, האחרונה משנת 2013 ועוד עבירות רלבנטיות, וכן מתייחס לעובדה כי עונשו של המערער נקבע בתחתית המתחם שנקבע על ידי בימ"ש קמא - ואין מקום להקלה נוספת בגזר דינו.

5. לאחר עיון בגזר דינו של בימ"ש קמא, כמו גם לאחר שנדרשתי לטיעוני הצדדים - ברי כי לא נפלה שגגה אצל בית משפט קמא בקביעת עונשו של המערער, תוך שהוא מתייחס לתסקיר שהתקבל בעניינו שלא בא בהמלצה טיפולית או להארכת המאסר המותנה, התייחס למדיניות הענישה הנוהגת, נדרש למתחם הענישה הראוי - ונדרש להיותו של המערער כזה שאין מורא החוק עליו והוא אינו סר למרות גורמי האכיפה, ואינו חס על שלום הציבור המשתמש בדרך.

בית המשפט קמא קבע בצדק כי יש להחמיר עם המערער ולהטיל עליו עונש שיש בו כדי להביע סלידה מהתנהגותו החמורה ולהרתיעו, כמו גם את הרבים מלעבור עבירות דומות בעתיד.

6. עם כל אלה, רחמי בית המשפט התבקשו עוד במהלך הדיון בפניו, בשל מצבו הבריאותי של אביו, הודאתו, פריעת חובותיו של המערער על ידו - ואינני סבורה כי רחמים אלה לא מצאו אוזן קשבת אצל בית משפט קמא.

למרות האמור - הציג ב"כ המערער בדיון היום מסמכים רפואיים ואחרים שיש בהם כדי להצדיק הקלה מסוימת במשך המאסר שנקבע למערער, וזאת בלא שנפלה שגגה אצל בית משפט קמא, ואך לפני משורת הדין.

7. נוכח כל האמור, התקבל הערעור באופן חלקי במובן זה שעונש המאסר שנקבע למערער יעמוד על 10 חודשים בפועל, ולגבי המאסר המותנה שהופעל - יופעל זה כפי שנקבע בבימ"ש קמא - דהיינו חודשיים במצטבר למאסר שהוטל, ו-6 חודשים בחופף לו.

סך כל ירצה הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, שמניינם מיום 24.8.16.

כל רכיביו האחרים של גזר הדין יותרו על כנם ללא כל שינוי.

ניתנה והודעה היום כ"ח טבת תשע"ז, 26/01/2017 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור , שופטת